

Na Jurjevo.

O. Župančič.

Uglasbil D. Serajnik.

Korakoma.

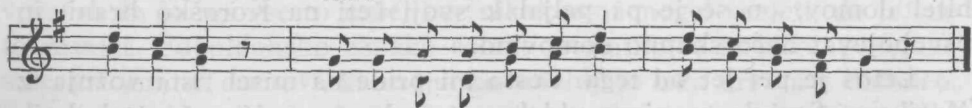

1. Od hi-še do hi-še ho-di-mo, ze-le-ne-ga Ju-ri-ja
2. To ši-bo za stre-ho shra-ni-te, da z njo se po-ža-ra
3. Ker ta-ke da-ro-ve vam no-si-mo, od vas kaj za-me-no
4. Bo-ga-to go-ri-ca ob-ro-di vam, bo-ga-to se po-lje o-

vo-di-mo; on po-mlad v de-že-lo pri-ne-sel je, vso zem-ljo z ze-le-njem po-
bra-ni-te; stra-hu-je po-re-dno vam de-či-co in va-bi—k hi-ši vam
pro-si-mo. I-ma-te kaj be-le po-ga-či-ce, ne bra-ni-mo tu-di se
plo-di vam. Po-de-li Bog kru-ha vam be-le-ga, vsi li-ca bo-di-te ve-

Hitro

tre-sel je.	Zi-ma, zi-ma, ajd za peč	ce-lo le-to leč!
sre-či-co.	Sre-ča, sre-ča, pri-di k nam,	glej, od-prt je hram.
kra-či-ce.	Bo-di jaj-ce, bo-di hleb,	v naš iz-gi-ne žep.
se-le-ga	Zdaj pa mo-ra-mo dru-gam,	hva-la, hva-la vam!

Naloga za kratek čas.

Priobčil *H. Podkrajšek.*

V razredu je 18 dečkov in 21 deklica. Kako se morajo vsi postaviti v vrsto, da odberem vse dečke, ako izločim vsakega sedmega v vrsti? Štetje naj se začne na levem koncu ter nadaljuje do desnega, potem pa se začne zopet na levem. Pri drugem in vsakem nadaljnjem štetju preskoči vse pri prejšnjem štetju izločene dečke! (Dečke zaznamenuj s krogi, deklice s križci!)

Rešitev in imeña rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev zastavice v podobah v 6. številki.

**Palček skakalček poreden je bil,
luno je klical, zvezde lovil,
ko se na nebu je dan prismejal,
palček skakalček sam je ostal.**

Dasi je bila ta zastavica precej težka in vrhutega še postavljena na glavo, vendar so jo nekateri prav rešili, in sicer: Ivan, Josip in Rozalija Trobevškovi, Ljubljana; Janez in Francka Lahova, Vrhpolje pri Kamniku; Žarko Pestevšek, Celje; Franc Mošelj, Kostanjevica; Pajmonović Miroboj, Fermevžik Živojn, Mikušir Rado, Hadži Vilko, Zager Nace, Raznožnik Milan, Janžič Bogomil, Fridolin Tausig, Ptuj.

Pozdrav.

Na šolski prireditvi v Šmarju pri Jelšah je govoril Jože Hrovat, učenec VI. razreda, pozdravno besedo, ki jo je sestavil pisatelj dr. Ivo Šorli. Glasi se tako:

Spoštovani naši prijatelji!

Ko privre studenček iz zemlje, če še tako hladen in bister, se brez koristi njegova vodica razlije po trati, ako ga ne ujamemo v žleb ali ne zajamemo vsaj v tolmunček. In pozneje, ko naraste v potok ali celo v reko, bi bil v samo nesrečo in pogubo, ako ne bi imel trdne in urejene struge.

Toda pri vodah je skrbel večinoma že dobrotni Stvarnik, da si izgrebejo pravo pot; skoraj še nikoli pa se ni zgodilo, da bi videli vrlega moža in pošteno ženo, ako so se v prvih letih svoje mladosti lahko razvijali, kakor so sami hoteli in niso imeli nikogar, ki bi jih bil učil, bati se Boga in ljubiti svojega bližnjega. Da, gorje človeku brez vzgoje, brez dobrih naukov ne samo z besedami, ampak tudi z lepim zgledom! Če pa je lepa naloga staršev, ki so nas otroke kakor mlada drevesca vsadili v vrt življenja, da z ljubečo roko naravnajo navzgor naša šibka stebelca in jim je njih ljubezen kakor toplo sonce spomladi, smo potem še tako srečni, da so naši blagi učitelji kakor vrtnarji, ki ta stebelca privezujejo h količkom znanja, da bodo nekdanj, ko dorastejo, tem bolj trdno stala in se lahko ubranila vseh viharjev in neviht življenja.

Mi se zavedamo vse sreče, ki smo je deležni posebno tudi s tem, da se naši dobri učitelji trudijo z nami še več nego je njih dolžnost, to je, da nam s prireditvami, kakor je današnja, nudijo tudi plemenite zabave. Ne bo zadnja njih zasluga, da bo nam prav zaradi teh lepih uric za vse življenje tem milejši spomin na šolska leta. O, in ali bomo mogli kdaj pozabiti tisti, ki smo tako srečni, da nam morejo dati naši starši vsega, kar potrebujemo, kako smo mogli tudi mi prispevati, da dobe naši ubožnejši tovariši z našim delom knjig, zvezkov, peres in česar jim je treba? O, ne in prav tako malo nam pojde ta spomin kdaj iz srca, kakor njim, ki bodo deležni Vaših dobrot, blagi darovalci! Sprejmite zato iskreno zahvalo nas vseh, ker smo danes vsi skupaj z našimi vrlimi učitelji vred le ena družinica, in poveselate se z nami s tisto presrečnostjo in notranjo srečo, s katero Bog že na tem svetu poplača vsako dobro delo.

Dobro došli nam in iskreno pozdravljeni!

»Kresničice«.

Učiteljska tiskarna nam je dala baš, ko začno letati in svetiti kresnice, prekrasno mladinsko knjigo, ki je izšla v češčini pri raznih založnikih ilustrirana in neilustrirana že v številnih izdajah. Knjiga se imenuje »Kresničice«. Spisal jo je za male in velike otroke Jan Karafiat, poslovenil pa jo je dr. Fr. Bradač. Ni ga Čeha, ki bi ne bil čital te knjige, ki bi se je ne spominjal z največjim veseljem in s hvaležnostjo za prijetne ure, ki jih je preživel ob njej. »Kresničice« so lepa povest iz življenja

kresnic, pisana s toliko ljubeznijo in nežnostjo, da očara otroško dušo in gane odraslega čitatelja. Kako krasno slika rodovinsko življenje, rodovinsko slogo in srečo! Mičnosti prizorov ni mogoče opisati s kratkimi besedami. Zato vzemi vsakdo knjigo sam v roke in uživaj! Pohvaliti moramo požrtvovalnost Učiteljske tiskarne, ki je dala knjigi prekrasno, lahko rečemo, doslej najlepšo opremo. Knjigo krasi nebroj slik in sličic domačega umetnika Iva Erbežnika, ki je utisnil »Kresničicam« pristen slovenski značaj. Pozdravljamo »Kresničice« ne le za to, ker so pomnožile število dobrih mladinskih knjig, ki jih pri nas tako pogrešamo, ampak tudi zato, ker so ena najljepših mladinskih knjig, kar jih imamo. Upamo, da tudi pri nas ne bo družine, ki ne bi imela »Kresničic«. Cena 20 dinarjev je za lepo, bogato ilustrirano knjigo tako nizka, da si jo more vsakdo nabaviti.

Vladika Josip Juraj.

Uvodna pesem v današnjem »Zvončku« govori o velikem cerkvenem dostojanstveniku, vladiki Josipu Jurju Strosmajerju, ki je stoloval v Djakovu. Živel je od l. 1815. do 1905. O njem je obširno pisal »Zvonček« leta 1921. na 112. do 117. strani. Opozarjamo na to!

Velik in drag velikonočni piruh.

Neki bogataš v Londonu si je izmislil velikonočno darilo posebne vrste. Dal je napraviti 3 m dolgo in 1½ m široko jajce iz svile. Zunaj ga je dal okrasiti z demanti, znotraj pa ga je napolnil z bonboni in čokolado. Bogataša je stalo to velikonočno jajce več kot 4 milijone Din. Poslal ga je v dar svoji nevesti, ki se nemara še danes sladka z njega vsebino in šopiri z njega zunanostjo. Srečna nevesta!

Češki dar naši kraljici.

Letos se je vršilo v Beogradu veliko posvetovanje takozvane male antante, t. j. zveze treh držav: Jugoslavije, Češkoslovaške republike in Romunije. Ob tej priliki so se sešli v Beogradu glavni diplomati in ministri. Ker je bil ob tem času ravno rojstni dan naše kraljice, je prinesel češkoslovaški minister dr. Beneš s seboj krasen dar, ki ga je poklonil naši kraljici. V zlati verižici so vdeleni biseri in češki granati. Prof. Drahanovsky je v kristal vrezal sličico, ki predstavlja Jugoslovenko in Čehinjo v narodnih nošah; držita se za roke v znak sestrške zveze. Delo je umetniško krasno izvršeno in je jako dragoceno.

Naša himna.

U drevnome Beogradu
uvek isti zvoni glas:
»Sa Zagrebom i Ljubljanom
ista ljubav spaja nas!«

U Zagrebu i Ljubljani
odjekuje isti glas:
»Sloga nam je s Beogradom
sad i uvek moćni spas!«

Naš Beograd i naš Zagreb
i Ljubljana — naš je kras.
Svud je tamo ista slava
i budućnost sviju nas.

Bože, čuvaj bratski narod
i poslušaj njegov glas:
Poživi nam Aleksandra,
hrabrog kralja sviju nas!

Miladin K. Nikolić-Rasinski.

